

TỪ ĐÓ EM BUỒN

Trần Thiện Thanh

BOLÉRO

Từ biệt nhau đi giữa mùa trăng xế đôi lúc tình mới thành
(Ta từ anh) hứa đêm tròn hai mùa Xuân sẽ về nói lời

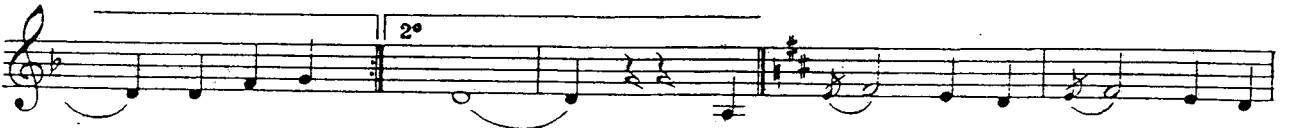
lời. Trông nhau lần cuối nước mắt tuôn mặn môi nước mắt chia đôi đôi.
thờ. Đong qua hè tới thắm thoát đã mười thu không tin thư đưa về.

Bóng anh khuất sau đôi lúc mây tím giăng trời lúc giông tố toi bởi lúc đường đời ngăn
Nhớ anh nhớ vó vắn nhớ anh nhớ muôn ngàn nhớ anh đã bao lần mắt nhòa lệ đêm

đôi... Tình mình chia phôi nhưng tình đầu làm sao voi nên TỪ ĐÓ EM BUỒN.
mơ... Lệ nhòa đêm mơ trông đợi người về lau khô nên TỪ ĐÓ EM.

(Ta từ anh)

. BUỒN. Từ đó đâu còn nữa đêm hẹn

xưa tha thiết gọi tên nhau. Từ đó đâu còn nữa trăng ngày

xưa lưu luyến soi đôi đầu. Gương xưa còn đó nhưng bóng người nào thấy đâu ?

Áo xưa còn đó nhưng mùi hương phai nhạt rồi... Từ đó nghe trong lòng, nghe trong

lòng mưa gió từng đêm. Vào một đêm sương có người trai hời hương báo một tin thật

buồn Tin anh gục chết giữa chốn nông trường xa cho - tơ duyên bẽ bàng.
(lúc băng giòng sông vô đáy xây ân tình)

Phút giây cuối trong đời vẫn không nói nên lời vẫn xa cách phương trời uất hờn nghẹn tim

côi... trọn đời ngàn đời để một người sầu lên môi nên TỪ ĐÓ EM BUỒN

(Từ biệt nhau) môi nên TỪ ĐÓ LỆ RƠI.